

॥ षट् दर्शण को अंग ॥
मारवाडी + मराठी
सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥ अथ षट दर्शन को अंग लिखंते ॥

राम

राम षटदर्शनी त्रिगुणी मायेच्या सुखाला पूर्ण समजून त्याची चाहणा करतात.हे षटदर्शनी
राम मायेत काळ आहे समजतच नाही आणि आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी
राम काळाच्या पलिकडील वैराग्यामध्ये महासुख आहे,तेथे काळ नाही.तेथे पोहचणारे योगी,
राम जंगम,फकीर,संन्यासी,ब्राम्हण हे खरे षटदर्शनी आहे हे जगाला समजावत आहे.मायेचे
राम षटदर्शनी,हे ५ इंद्रिय,२५ प्रकृती तसेच ३ गुणांच्या सुखांकरीता आताच्या मायेच्या
राम सुखापेक्षा ५,२५,३ ला वेगळे ठेवून तापवतात आणि अशी साधना करतात की,
राम आम्हाला पुढे हे सुख भरपूर मिळतील.परंतु ते हा विचार करीत नाही की याच्यात
राम काळ आहे.याच्यात सदाकरीता सुख नाही ८४ लक्ष योनीचे आवागमनाचे दुःख आहे.
राम याकरीता हे खरे योगी,जंगम,संन्यासी, फकीर,पंडीत,ब्राम्हण नाही आहे.

॥ चोपाई ॥

जोगी सोइ जोग गत जाणे ॥ घट मे आत्मदेव पिछाणे ॥

सुखमण घाट पिये भर प्याला ॥ अे निस मगन रहे मतवाला ॥१॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात जोगी
राम तोच आहे,जो योगाच्या विधीने म्हणजे गतीने
राम घटात आत्मदेव जाणतो.आत्मदेव? परमात्मा,
राम सतस्वरूप तसेच इडा,पिंगळा, सुखमणाच्या
राम संगमाच्या घाटावर ब्रम्हसुखाचे प्रेमाचे प्याले भर
राम भरून पितो आणि रात्रंदिवस ब्रम्हसुखात मग्न
राम होऊन मतवाला राहतो. ॥१॥

जोगी तो नाही जो मायेच्या विधीने
म्हणजे संखनाळेच्या रस्त्याने भृगुटीत
मायेच्या देवतांना जाणतो. ॥१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

कवित्त ॥

राम

गेहे ऐसो तत्त बात ॥ जोग जोगी गत जाणे ॥

राम

राम

घट में आत्मदेव ॥ प्रीत सुं मांय पिछाणे ॥

राम

राम

सुखमण वाट घाट ज्याँ जावे ॥ भर भर पिये पियाला ॥

राम

राम

अे निश ब्रम्ह रंग सो राता ॥ मगन रेहत मत वाला ॥

राम

राम

उनमुन मुद्रा पेर ॥ गिगन में नाद बजावे ॥

राम

राम

सो जोगी सुखराम ॥ सुन्न में ध्यान लगावे ॥१॥

राम

राम

राम

देह तत्तसार ब्रम्हची गोष्ट पकडून तत्तसार ब्रम्हला प्राप्त करण्याची गती जाणली आहे. तोच योगी आहे.घटात आत्मदेव म्हणजे आत्म्याचा देव म्हणजे हंसाचा देव प्रीतिने घटात ओळखतो.तोच योगी आहे.सुखमणेच्या घाटावर म्हणजे त्रिगुटीत जेथे गंगा,यमुना आणि सरस्वतीच्या संगमाचा घाट आहे.तेथे ब्रम्हानंद म्हणजे सतस्वरूपाच्या प्रेमाने भरुन भरुन प्याले पितो तोच योगी आहे.जो रात्रंदिवस ब्रम्ह रंगात रंगलेला आहे तसेच मगन मस्त आहे.तोच योगी आहे.जो ब्रम्हच्या उन्मुनी मुद्रेत म्हणजे अखंडीत जो गगन म्हणजेच दहाव्याद्वारात जींग नाद ध्वनी वाजवून राहिला आहे.तोच योगी आहे.जो सुन्न मध्ये म्हणजे दहाव्याद्वारात ध्यान लावतो तोच योगी आहे.

योगी तो नाही जो गंगा यमुना,सरस्वतीच्या घाटावर देहाने(शरीराने)प्याले भरुन भरुन पितो आणि रात्रंदिवस पिलेल्या वस्तुंच्या नशेत मग्न होऊन मदोन्मत राहतो.जो ओअम म्हणजे मायेची गोष्ट पकडून ओअम प्राप्त करण्याची गती जाणतो तो खरा योगी नाही.आणि घटाच्या बाहेर मायेच्या देवताना मनाच्या हट्टाने तसेच तनाच्या हट्टाने ओळखतो.तो योगी नाही.गंगा,यमुनेच्या घाटावर मादक वस्तुचे प्याले भरुन भरुन पितो तो योगी नाही.जसे जो रात्रंदिवस गांजा,भांग, चरसच्या नशेत रंगलेला आहे तसेच मगन मस्त आहे.तो योगी नाही.ज्याने कानात उन्मुनी मुद्रा घातली आहे तो जोगी नाही.जो आकाशात शंख वाजवून ध्वनी करतो तो योगी नाही.जो एकांतात कोण्या पहाडावर ओअम म्हणजे मायेचे ध्यान करतो तो योगी नाही.

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम जति जुग बिचार ॥ पाँच पै माल करावे ॥ राम
राम बावन अंछर सोझ ॥ र रे सुं चित्त लगावे ॥ राम
राम प्रेम मांड पटसाल ॥ बेद को भेद उचारे ॥ राम
राम चेला पाँच पचीस ॥ तीन पर छडी पसारे ॥ राम
राम पिण्ड ब्रम्हण्ड कूं सोझ ले ॥ आद पुरुष ज्याँहा जाय ॥ राम
राम सो जति सुखराम के ॥ मन जीता तन मांय ॥२॥ राम

राम जती,यती जगात त्यालाच समजले राम
राम पाहिजे ज्याने पाची विषयांचे मुळ नष्ट राम
राम करुन (मिटवून) दिले आहे.(पैमाल)५ राम
राम विषयांचे मुळ निघून गेले.५२ अक्षरांना राम
राम शोधून म्हणजे ५२ अक्षरांचे ज्ञान शोधून राम
राम ५२ अक्षरांचे ज्ञान ज्याच्या आधारावर राम
राम आहे असा र म्हणजे ने:अक्षर म्हणजे राम
राम सतशब्दावर चित्त लावतो तोच यती राम
राम आहे.जो प्रेमाच्या पाठशाळेत ५ इंद्रिय, राम
राम २५ प्रकृती तसेच ३ गुण यांना शिष्य राम
राम बनवून या शिष्यांना वेदाचा भेद म्हणजे राम
राम ब्रम्हाचा जो देवता आहे.अशा सतस्वरूप राम
राम देवताचे ज्ञान शिकवतो. ब्रम्हाने राम
राम सतस्वरूप विज्ञानाच्या आधारावरच वेद राम
राम उच्चारण केले आहे. यती तोच आहे.जो राम
राम ५ इंद्रिय २५ प्रकृती तसेच ३ गुण जेव्हा राम
राम मायेच्या भ्रमात जातात.तेव्हा त्यांच्यावर राम
राम ज्ञानाची छडी लावतो.जो पिंडातच ब्रम्हांड राम
राम शोधतो. आणि पिंडातच आद पुरुष जेथे राम
राम आहे अशा दहाव्याद्वारात जातो तोच राम
राम यती आहे.ज्याने शरीरात मनाच्या राम
राम हंसास सदा करीता हटवून दिले आहे राम
राम तोच यती आहे. ॥२॥

राम यती जगात त्याला नाही समजले पाहिजे ज्याने राम
राम मनाच्या आणि तनाच्या हट्टाने पाची विषयांचे राम
राम नियंत्रण केले आहे म्हणजे वशमध्ये केले आहे.हा राम
राम मनाचा तसेच पिंडाचा हट्ट सदा राहणारा नाही. राम
राम ही पलात ठेवण्याची जबरदस्तीची विधी आहे.ही राम
राम सहज मध्ये सदाकरीता वशमध्ये ठेवण्याची विधी राम
राम नाही म्हणून असे जत ठेवणारे हे असली यती राम
राम नाही.जगाचा यती जसेच्या तसे आहे.कान, नाक, राम
राम डोळे,त्वचा,जिभ यांना वशमध्ये करतो.परंतु याचे राम
राम मूळ हंसासोबत आहे.त्यांना हंसापासून वेगळे राम
राम करीत नाही.जो ५२ अक्षरांचे वेद,शास्त्र, राम
राम पुराणाच्या ज्ञानात चित्त ठेवतो तो यती नाही. राम
राम आणि मनाच्या हट्टाने पाठशाळेत ५ इंद्रियांचा, राम
राम २५ प्रकृतीचा तसेच ३ गुणांना शिष्य बनवून राम
राम विषय वासना कशी वाईट आहे हे वेदाद्वारे राम
राम शिकवतो.तो यती नाही.कारण,वेदाचा कर्ता ब्रम्हा राम
राम हा स्वतः यती नाही.तो ५ इंद्रिये,२५ प्रकृती, राम
राम तसेच ३ गुणांचे विषय वासनेचे भोग करतो. राम
राम जेव्हा २५ प्रकृती तीन,गुण तसेच ५ इंद्रिय राम
राम काबूच्या बाहेर जातात.तेव्हा या तिघांवर तनाच्या राम
राम हट्टाची छडी मारतो.म्हणजे तनाला खुप राम
राम सतावतो ते यती नाही.खंडात मायावी देवताचे राम
राम धाम शोधतो आणि तो जेथे आहे अशा जागी राम
राम देहाने जातो तो यती नाही. ज्याने हट्टाने राम
राम मनाला पोहर, पळाकरीता जिंकले आहे.मनाला राम
राम पाची वासनेत पोहर,पळाकरीता जाऊ देत नाही राम
राम तो यती नाही. ॥२॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

सो सामी जुग जाण ॥ तन में स्याम पिछाणे ॥

राम

राम

आया जहाँ चल जाय ॥ आद घर बोत बखाणे ॥

राम

राम

धूनी ध्यान लगाय ॥ भजन सो भीख उगावे ॥

राम

राम

करे सम्पाडा नीर ॥ आण तिरवेणी न्हावे ॥

राम

राम

सो सामी सुखराम के ॥ त्रिगुटी परे बताय ॥

राम

शिव सगती संग छाड कर ॥ मिले अगम घर जाय ॥३॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,संसारत खरा स्वामी म्हणजे त्यालाच जाणा त्याने सर्व जगाचा स्वामी म्हणजे हा परमात्मा शरीरात ओळखला आहे.ज्या सतस्वरुप देशातून आला होता त्या सतस्वरुप ब्रम्हमध्ये जातो आणि अशा आदि घराला म्हणजे माया तसेच होणकाळाच्या आद घराचे अनेक प्रकाराने वर्णन करतो. जो आकाश, वायु,अग्नी,जल,पृथ्वीच्या पलिकडील अखंडीत ध्वनी ध्यान करतो तो स्वामी म्हणजे संन्यासी आहे.खरा स्वामी तो आहे जो जगाकडून परमात्म्याचे भजन म्हणजे स्मरण करण्याची जगातील लोकांना भीक मागतो.जो देहात त्रिगुटीमध्ये गंगा,यमुना तसेच सरस्वतीच्या संगमात न्हातो तो खरा स्वामी आहे.त्रिगुटीच्या पलिकडे शिवशक्ती म्हणजे ब्रम्ह आणि मायेला सोडून सतस्वरुपाच्या अगम घरात पोहचला आहे. तो खरा स्वामी आहे.खरा स्वामी म्हणजे त्याच्या वर कोणी स्वामी राहत नाही. असा काळाच्या पलिकडे राहतो. ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

जो तनात स्वामी म्हणजे परमात्मा शोधत नाही.तो स्वामी नाही.जो भृगुटीत जातो आणि भृगुटीला आद घर समजून खूप वर्णन करतो तो स्वामी नाही आहे.जो अग्नीची धुन लावतो आणि ओअम म्हणजे मायेचे ध्यान करतो तो स्वामी नाही.जो जगात भाकरीची भीक मागतो तो स्वामी नाही.जो धरतीवर गंगा,यमुना सरस्वतीच्या त्रिवेणीत न्हातो तो स्वामी नाही.जो भृगुटीत आहे तो ब्रम्ह आणि मायेतच आहे. त्याचे आवागमन, जन्मणे, मरणे मिटले नाही.तो खरा स्वामी नाही. आणि या मायेच्या स्वामीच्या वर काळ राहतोच तर हा स्वामी कसा झाला ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

सो सन्यास बखाण ॥ कुबद पर सार बजावे ॥

राम

राम

सरब कर्म कर नाश ॥ जीत सुख माय समावे ॥

राम

राम

नेहचल रहे मन थीर ॥ चित्त डोले नहिं कोई ॥

राम

राम

मुख अमृत कहे बेण ॥ मुळक बिगसे मन सोई ॥

राम

राम

अनहद में रत्ता रहे ॥ त्रिगुटी ध्यान चढाय ॥

राम

राम

सिन्यासी सुखरामजी ॥ उलट आद घर जाय ॥४॥

राम

राम

खरा संन्यासी तो आहे ज्याने होणकाळ कुबुध्दीला विज्ञान तलवारीने मारले आहे. ज्याने तिन्ही कर्मांचा नाश केला आहे. जो सतस्वरूप आनंदपदाच्या सुखात सामावला आहे. म्हणजे त्याला ते सुख मिळणार आहे आणि तो सतस्वरूपाच्या पदाचा अनुभव घेऊन राहिला आहे. समाधी ज्याने मन निश्चल आहे अस्थिर नाही म्हणजे ज्याचा हंस निश्चल आहे. मायावी मनाच्या अस्थिरतेत नाही. हंसाच्या मन हंसाच्या सोबतचे मन ज्याचे चित्त ५ वासनेच्या सुखां मध्ये डोलत नाही. म्हणजे होणकाळाच्या पाच वासनेच्या सुखां-मध्ये न राहता सतस्वरूप विज्ञान सुखात राहतो. ज्याच्या मुखाने अमृत वाणी आहे ज्याचे मन सदा प्रफुल्लीत राहते. त्रिगुटीत ध्यान चढवून जो अनहद ध्वनीत रचमचला आहे तो खरा संन्यासी आहे. ज्याने देहात उलटून आदघर प्राप्त केले आहे तसेच संन्यासी आहे. ॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

गुरु महाराज सांगतात हा खरा संन्यासी नाही ज्याने आपल्या पत्नीला दूर केले. आपल्या संसारी इच्छेचा नाश केला. ह्याने सर्व मायावी अशुभ नरकीय कर्मापासून दूर राहतो. परंतु त्रिगुण मायावी शुभ कर्म करतो. मन शुभ कर्मात स्थिर राहते. त्याचे चित्त संसारी अशुभ वासनिक कर्मात जाऊ देत नाही. मुखाने वेदांची वाणी बोलतो. आणि पुढे त्रिगुणी माया प्राप्त करेल म्हणजे मायेचे सुख प्राप्त करेल. या आनंदात सदा राहतो. हा भृगुटीचे ध्यान करतो आणि तेथील ध्वनि ऐकतो. तसेच आदघर म्हणजे भृगुटीत जातो. गुरु महाराज सांगतात हा खरा संन्यासी नाही. हा नरकात नाही पडणार परंतु याचे आवागमन सुटत नाही. ८४ लाख योनीचे दुःख सुटत नाही. गर्भ नरकात पडणे बंद होत नाही. खरा संन्यासी तो आहे जो कधी ही या दुःखांमध्ये पडत नाही. ॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

सो जिन्दा परवाण ॥ जीव ओपत गत जाणे ॥

राम

राम

कहाँ आयो कहीं जाय ॥ जीव को मरम बखाणे ॥

राम

राम

दुख पावे संसार ॥ समझ अपणे दिल लेवे ॥

राम

राम

ताते रहे उदास ॥ चित्त साहिब मे देवे ॥

राम

राम

तीन तीस कूं लोपिया ॥ दिया पिसण सब पाल ॥

राम

राम

जिन्दा सो सुखराम जी ॥ करे गिगन में ख्याल ॥६॥

राम

राम

जिवंत परवाण त्यालाच जाणा जो जीवाची उत्पत्ती आणि गती जाणतो. म्हणजे जीव कोठून आला, कोठे गेला असे जीवाचे मर्म वर्णन करतो. संसार काळाचे दुःख प्राप्त करतो हे आपल्या हृदयात समजतो. तो दुःखातून निघावा याकरीता उदास राहतो. या उदासीत साहेबात सदा चित्त ठेवतो. तोच जिवंत परवाण आहे. ज्याने ३ गुण, २५ प्रकृती व ५ इंद्रियांच्या वासनांना मिटवून दिले आहे. आणि ज्याने होणकाळाच्या पुढचे सतस्वरूप गगनाचा विचार केला तोच जिवंत परवाण आहे. ॥६॥

हा खरा जिवंत परवाण नाही जो जीवाला मायावी दुःख का पडतात? तसेच कोठे गेल्यावर त्रिगुणी मायावी सुख मिळतील. याचा भ्रम जीवांना सांगतो. मायेचे दुःख संसारी प्राप्त करतात तो आपल्या मनात समजून घेतो आणि त्याच्या करीता उदास राहतो. म्हणून स्वर्गादिकात गेल्याने मायावी सुख मिळतील म्हणून देवतांमध्ये स्वतः चित्त देतो. तसेच संसाराला ही देण्यास लावतो. आणि तीन, तीसला नरकीय कर्मात जाऊ देत नाही. आणि आकाशात साहेब आहे याचा विचार करतो. ॥६॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम पिंडत पिंड प्रमोद ॥ भूल ओढे नहिं जावे ॥ राम
राम घर की घट मे चीज ॥ ताय सुं चित्त लगावे ॥ राम
राम सो पिंडत प्रवाण ॥ बेद को भेद बिचारे ॥ राम
राम छसे सेंस इकीस ॥ ताय पर सुरत पसारे ॥ राम
राम द्वादश आवे जाय ॥ सुरत ले संग रमीजे ॥ राम
राम सो पिंडत सुखराम ॥ गिगन में बेद भणीजे ॥९॥ राम

राम आता गुरु महाराज पुढे सांगतात की, पंडित राम
राम तोच आहे, जो आपल्या पिंडाला म्हणजे पाच राम
राम विषय इंद्रिय,तीन विषय गुण तसेच २५ विषय राम
राम प्रकृतीला सतस्वरुप विज्ञानाचा उपदेश देतो. राम
राम तसेच चुकूनही ५ विषय इंद्रियांच्या, ३ विषय राम
राम गुणाचे व २५ प्रकृतीचे मायेच्या ज्ञानात जात राम
राम नाही. आणि जगातील लोकांना उपदेश करण्या राम
राम करीता जगात जातो. घटामे चीज म्हणजे राम
राम तनातच साहेब आहे त्याच्याशी घरी बसून राम
राम चित्त लावतो तोच पंडित प्रामाणिक आहे. जो राम
राम वेदाचा भेद म्हणजे सतस्वरुपाचा विचार करतो राम
राम आणि २९,६०० श्वासावर सुरत फैलावून राम
राम सुरतला मायावी वासनांमध्ये न जाऊ देता राम
राम साहेबातच ठेवतो. सुरतच्या सोबत १२ राम
राम कमळावर ६ पूर्वेचे तसेच ६ पश्चिमच्या राम
राम कमळात साहेबासोबत रमतो असा पंडित राम
राम दहाव्याद्वारात सुक्ष्मवेद म्हणजे सतशब्द भजतो राम
राम म्हणजे दहाव्याद्वारात सतशब्द ऐकतो.॥९॥ राम

गुरु महाराज सांगतात हा खरा पंडित राम
नाही,जो स्वतःच्या शरीराला उत्तम राम
आचाराचा उपदेश देतो. निच राम
कर्मापासून सदा दूर राहतो. त्याच्या राम
कडे कधी ही जात नाही. वेदांच्या राम
श्लोकांचे मनन करतो. २९६०० राम
श्वास ब्रम्हा,विष्णू, महादेवात ठेवतो. राम
आणि जगाला वेदाचे ज्ञान ऐकवतो. राम
आपला जास्तीत जास्त वेळ त्यांच्या राम
सेवेत देतो. गुरु महाराज सांगतात हा राम
खरा पंडित नाही.कसे हे खरे नाही? राम
तर पहा,उत्तम आचार माया आहे राम
म्हणजे काळातच आहे.ब्रम्हा, विष्णू, राम
महादेव हे त्रिगुणी माया आहे. मायेला राम
काळ खातो म्हणून हा खरा पंडित राम
नाही.याने आपल्या प्राणाला, जीवाला राम
काळापासून मुक्त केले नाही. ॥९॥ राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम ब्राम्हण सोई जाण ॥ बोल अणभे मुख बाणी ॥ राम
राम अंतर ब्रम्ह पिछाण ॥ जाण समता घट आणी ॥ राम
राम शील साच संतोष ॥ पाँच पर सार बजावे ॥ राम
राम पच्चिसा को मेट ॥ तीन मे अेक रहावे ॥ राम
राम चर अचर बिच ब्रम्ह कूं ॥ देखे दिष्ट पसार ॥ राम
राम ब्राम्हण सो सुखरामजी ॥ अंतर हर दीदार ॥१०॥ राम

राम ब्राम्हण त्यालाच जाणा जो अणभे देशाची वाणी राम
राम मुखाने बोलतो आतमध्ये ब्रम्हला जाणतो आणि राम
राम सर्व घटात ब्रम्ह म्हणजे साहेब आहे अशी समता राम
राम आणतो. म्हणजेच माझ्यात ब्रम्ह आहे.तसेच राम
राम सर्वांमध्ये साहेब आहे. अशी समता आणतो. सर्व राम
राम एकसारखे मानतो.भेदभाव करीत नाही. शिल-एक राम
राम पत्नीव्रत राहतो.तसेच साहेबा शिवाय कोणत्या राम
राम होणकाळाच्या मायावी देवताशी प्रीत करीत नाही. राम
राम साच-साईवर विश्वास करतो आणि संतोष-साई राम
राम जसे ठेवतो तसेच राहतो. आणि पाच विषय राम
राम वासना, २५ वासनिक प्रकृत्या तसेच वासनिक राम
राम तमोगुण आणि वासनिक रजोगुण यांच्यावर पोलादी राम
राम तलवार चालवतो म्हणजे ज्ञानाने मारतो आणि या राम
राम तिघांमधून सतोगुण ठेवतो.तो ही कोणता जो राम
राम वासना रहीत आहे. आणि साहेबाशी भेटण्यास राम
राम मदत करतो.जसे ६४ लक्षण सहनशीलता, दया राम
राम इत्यादी आणि या सतोगुणाला साहेबाकडे लावून राम
राम चित्त साहेबाकडे मजबूत करतो. चल अचल म्हणजे राम
राम चालणारे प्राणी तसेच न चालणारे प्राणी झाड, राम
राम दगड,पहाड इत्यादी सर्वांमध्ये ब्रम्ह दृष्टी पसरवितो. राम
राम आणि सर्वांमध्ये ब्रम्ह पाहतो.(परमात्मा)जो हर राम
राम म्हणजे साहेबाचे दर्शन हंसाच्या आत करतो. तो राम
राम ब्राम्हण आहे आणि असा ब्राम्हणच अमरलोकात राम
राम जाईल. ॥१०॥ राम

हा खरा ब्राम्हण नाही, जो वेद,शास्त्र, राम
पुराणाचे ज्ञान मुखाने बोलतो आणि राम
आतमध्ये ब्रम्हाला ओळखतो. नेहमी राम
शुभ कर्म करतो. आणि अशुभ कर्मात राम
चिंत्त देत नाही. हा शील ठेवतो आणि राम
मायावी देवतांवर विश्वास ठेवतो आणि राम
पुढे स्वर्गादिकात जाईल हा संतोष राम
पाळतो आणि अनुभवाने मनाने चर राम
अचरमध्ये ब्रम्ह आहे असा विचार राम
करतो.परंतु शरीराच्या आत ब्रम्ह राम
म्हणजे परमात्म्याला जाणत नाही. तो राम
खरा ब्राम्हण नाही. ॥१०॥ राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम गायत्री पढ ग्यान ॥ प्रीत प्रमोद बतावे ॥

राम

राम क्रिया काम समाय ॥ ब्रम्ह अंतर लिव लावे ॥

राम

राम गीता ग्रंथ उचार ॥ मन कूं भेव बताया ॥

राम

राम पूजे आतम राम ॥ दिल में देव जगाया ॥

राम

राम ब्रम्ह देख सब मांय ॥ राग सो दोष निवारे ॥

राम

राम सो ब्राम्हण सुखराम ॥ तप ओ नाँव उचारे ॥१२॥

राम

राम केवलची गायत्री म्हणजे सतशब्द जपतो आणि
राम साहेबाशी प्रीति करतो हे स्वतःच्या हंसाला
राम तसेच जगाला उपदेश देतो. तसेच सतस्वरूपी
राम ब्रम्हमध्ये हंसाच्या आतुन लीव ठेवणे हिच क्रिया
राम काम धारण करतो.सत विज्ञानाच्या गीता ग्रंथाचे
राम उच्चारण करतो आणि आपल्या हंसाच्या मनाला
राम सतस्वरूपाचा भेद सांगतो.आत्म्याला रामाला
राम म्हणजे सतस्वरूपाला पुजतो.आणि त्या
राम रामजीला हंसाच्या उरात म्हणजे हृदयात जागृत
राम करतो. सर्व जगात चल अचलमध्ये सतस्वरूप
राम ब्रम्ह पाहतो. ज्ञानाने सर्वामध्ये सतस्वरूप ब्रम्ह
राम आहे. मग कोणाशी नाराज का राहावे तसेच
राम कोणाचे दोष का काढावे हा विचार करुन राग
राम दोष भावना मिटवून देतो तोच ब्राम्हण आहे. जो
राम रामनामाचे उच्चारण म्हणजे स्मरण करतो तोच
राम ब्राम्हण आहे. ॥१२॥

जगात ब्राम्हण गायत्री वाचतो आहे.
गायत्री ब्रम्हाने बनविली आहे.(ब्रम्हा
माया आहे हा सतस्वरूप ब्रम्ह नाही)
स्वतः गायत्री वाचतो आणि जगातील
लोकांना वेदाचे क्रिया कर्म करायला
लावतो स्वतःच्या मनात ब्रम्ह या
मायेची लीव लावतो.तसेच ब्रम्हाला
पुजतो आणि मनात ब्रम्हाला सर्वात
मोठा देव करुन समज आणतो. हा
ब्राम्हण जगात म्हणविला जातो.परंतु
हा खरा ब्राम्हण नाही. कारण की याचे
आवागमन मिटले नाही. हा ८४ च्या
फेऱ्यात परत येईल. सर्व जगाशी राग
दोष ठेवत नाही. ॥१२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

पिंडत अे अेनाण ॥ खंड सो पिंड मे जोवे ॥

राम

राम

आसा त्रस्ना मेट ॥ लोभ तज न्यारा होवे ॥

राम

राम

शील साच असनान ॥ जुगत की क्रिया सोई ॥

राम

राम

जीमे सास उसास ॥ आन मुख कहे न कोई ॥

राम

राम

आठ पोहर हर चरचा करे ॥ तीन तीस प्रमोद ॥

राम

राम

सो पिंडत सुखरामजी ॥ तत्त गहे पिंड सोद ॥१३॥

राम

राम

पंडिताची निशाणी काय आहे तर जो खंड व ब्रम्हंड पिंडतच बघतो.आणि आशा,तृष्णा, लोभ, मिटवून या होणकाळी मायेपासून न्यारा म्हणजे वेगळा होऊन गेला आहे.आशा-पुढे इंद्र बनण्याची, तृष्णा-पुढे राजा बनण्याची, लोभ जगाच्या सुखांचा लोभ मिटून गेला. जो शिल आणि साचचे स्नान करतो. म्हणजे शील आणि साच साहेबाशी ठेवतो सदाही साहेबाच्या प्रति शीलवान राहतो आणि सदाही मालकावर विश्वास ठेवतो आणि जगाच्या क्रिया सर्व सोडून देतो.शवासोश्वासात परमात्म्याच्या नामाचा म्हणजे सतशब्दाचे रटण करतो. हेच जेवण करणे आहे. आणि दुसऱ्या कोणत्याही होणकाळी मायावी देवतेचे नाव मुखाने घेत नाही. म्हणजे त्याचे स्मरण करीत नाही. आणि रात्रंदिवस अष्टो प्रहर फक्त रामजीची चर्चा करतो.म्हणजे सतस्वरुपाच्या गोष्टींमध्येच आपला वेळ व्यतीत करतो. (ज्ञान, ऐकणे,ध्यान करणे)आणि तीन विकारी गुण,२५ विकारी प्रकृत्या आणि ५ विकारी इंद्रिय यांना सतस्वरुप ज्ञान विज्ञानाने उपदेश देतो आणि साहेबात चित्त लावतो. आपले पूर्ण शरीर शोधून म्हणजे पूर्वेचे ६कमळ आणि पश्चिमेचे ६कमळांचे छेदन करुन तत्त ग्रहण करतो आणि सतस्वरुप साईला देहातच प्राप्त करतो. ॥१३॥

गुरु महाराज सांगतात की, हा खरा पंडित नाही जो, पंडित त्रिगुणी देवताच्या मुर्तिला ९ खंडत शोधतो आहे. तसेच त्यांची सेवा करतो. अष्टो पोहर ब्रम्हा,विष्णू, महेशची चर्चा करतो. तसेच तीन तीसला नरकीय कर्म करु देत नाही आणि त्या तीन तिसला मायावी शुभ कर्मात लावतो आणि या जन्मात शरीराच्या मायावी सुखांच्या आशेला तसेच तृष्णेला मिटवतो व संतोषी राहतो आणि त्याच्या जवळ जितके नाही आहे त्याच्या पलिकडील लोभ ठेवत नाही. परंतु शरीर सुटल्या नंतर स्वर्गादिकाचे सुख मिळावे याची आशा,तृष्णा तसेच लोभवृत्ती राहते. म्हणजे त्याची प्रत्येक क्रिया पुढच्या त्रिगुणी मायावी सुखांची राहते म्हणून हा खरा ब्राम्हण नाही. आणि पहा, या जन्मात पाची विषयांचे सुख मिळावे हे चाहतो भोजन करतो तेंव्हा मुखाने मायावी देवतांशिवाय निच शब्द बोलत नाही. अष्टो प्रहर त्रिगुणी मायावी देवता ब्रम्हा,विष्णू, महादेवांची चर्चा करतो. व वेदाच्या आधारावर ५ वासनेचे इंद्रिय २५ प्रकृती व ३ गुणांना ताब्यात ठेवतो. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात हा खरा पंडित नाही. ॥१३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम कुंडल्या ॥
राम केई जनम सुभ कर्म करे ॥ प्रगटे भक्त आँकूर ॥
राम ता पीछे केइ जनम लग ॥ भजन करे भरपूर ॥
राम भजन करे भरपूर ॥ ग्यान घट में जब होई ॥
राम केई जनम गेहे ग्यान ॥ तबे अणभे कहे कोई ॥
राम सुखराम दास अणभे परे ॥ केइ बरस लिव ध्यान ॥
राम ता आगे परा भक्त हे ॥ कोई पावे संत सुजान ॥१४॥

राम कित्येक जन्मापर्यंत शुभ कर्म करेल तेव्हा भक्तीचा अंकुर निपजेल.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात जगात शुभकर्म दोन प्रकारचे राहतात.१.त्रिगुणी मायेचे
राम २.सतस्वरुपाचे जगत त्रिगुणी मायेच्या शुभ कर्माचा जाणतो.या त्रिगुणी मायेचे शुभ
राम कर्म केल्याने परमात्म्याच्या भक्तीचा अंकुर निपजत नाही.उलट माया जी हंसा सोबत
राम होती.ती अजून आणखी पक्की होते.परमात्म्याचे शुभ कर्म केल्यावरच केवल भक्तीचा
राम अंकुर निपजतो.हे कर्म २० भगवंतांच्या सोबत घडतात.केवल भक्तीचे अंकुर
राम निपजल्यावर कैवल्य भक्ती भरपूर करतो.तेव्हा सतस्वरुपाचे ज्ञान घटात येते. हंसाला
राम माया काय आणि सतस्वरुप काय याचा फरक समजू लागतो.असे कित्येक जनम
राम ज्ञानात राहतो तेव्हा अणभे ज्ञान ने:अक्षर घटात प्रगटते. त्याच्याशी कित्येक वर्षापर्यंत
राम लीव लावतो तेव्हा परिस्थिती प्राप्त होते अशी पराभक्ती कोणी सुजाण संतच प्राप्त
राम करतो.सर्व जगाचे लोक प्राप्त नाही करत. हे पूर्ण समजत नाही कारण आता तर
राम पळात, पोहरमध्ये दहाव्येद्वार उघडत आहे.परा स्थिती होऊन राहिली.जसे आपण एक
राम उदा. पाहू जसे श्रीमंताच्या घरात एखादा दत्तक येतो तेव्हा त्याला धन सहज मिळून
राम जाते.तर त्याला धन कमाई करण्यात लागणारे परिश्रम आणि वेळ समजत नाही.ते धन
राम सहज मिळून जाते,असेच समजाते.असेच आम्हाला आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराजांच्या कृपेने परा स्थिती सहज होऊन जाते.या कारणाने बिना सत्तेच्या वेळी
राम इतके कित्येक जन्मापर्यंत शुभ कर्म करेल,भजन भरपूर करेल आणि काही कित्येक
राम ज्ञानात राहिल,कित्येक वर्ष लीव लावेल तेव्हा ही वस्तु मिळेल (इतके कष्ट व वेळ
राम लावतो ही वस्तु समजमध्ये येत नाही आहे पुढे जेव्हा समजमध्ये येईल तेव्हा याला
राम परत खोलले जाईल) सत्ता वारंवार येत नाही. ॥१४॥

राम
राम
राम
राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम कवत ॥
राम भांग तमाखु छाड ॥ ग्यान हिरदे उर ल्यावे ॥
राम कन्या को द्रब लेन ॥ ताय की सोगन खावे ॥
राम भगत रीत घट धार ॥ भजन निर बंधन कीजे ॥
राम ब्रम्ह रिष की चाल ॥ सोझ सारी बिध लीजे ॥
राम ब्राम्हण सब ही सांभळो ॥ जन सुखदेव कहे आण ॥
राम निष्ट कर्म सब छाड के ॥ बोले इम्रत बाण ॥१५॥

राम पुढे गुरु महाराज सांगतात की,भांग,तंबाखू,
राम सोडून आपल्या हृदयात म्हणजे हंसाच्या उरात
राम सतस्वरुप ज्ञान विज्ञान आणेल म्हणजे धारण
राम करेल. आणि आपल्या कन्येचे धन न घेण्याची
राम शपथ खार्ईल.भगतची म्हणजे सतस्वरुपच्या
राम संताची रीत आपल्या घटात धारण करेल,
राम स्विकारेल.आणि भजन निष्काम करावे म्हणजे
राम होणकाळाच्या मायावी सुखांकरीता स्मरण न
राम करता होणकाळातून निघण्याकरीता भजन
राम करावे.ब्रम्ह ऋषी म्हणजे जो सतस्वरुप संत
राम आहे. त्यांच्या सारखे रहा. ते जसे राहतात
राम तसे रहा. त्यांचेसारखे साहेबाशी जुड त्यांची
राम सर्व विधी पाहून घ्या. आणि त्याचप्रकारे रहा.
राम कारण की तसे राहाल तरच तो परमात्मा
राम मिळेल. गुरु महाराज सर्व ब्राम्हणांना सांगतात
राम तुम्ही सर्व वाईट कर्म सोडून अमृता सारखी
राम गोड बोली बोला म्हणजे होणकाळ सोडून
राम सतस्वरुपाशी जुड सतस्वरुपाचे स्मरण करा.
राम ही रीत धारण करुन तुम्हील सांभाळून जा.
राम असे गुरु महाराज बोलले. ॥१५॥

गुडगुडी सो गो हत्या
ब्रम्ह हत्या नासका । (तपकीर)
मुख चाब्या सो गोत्र हत्या ।
कहे पुत्र व्यास का (सुकदेव)
राखे व्रत एकादशी,करे अन्नका त्याग ।
भांग तंबाकू ना तजे,ताका बड अभागा॥

राम साखी ॥
राम अहूँ भाव लालच तजो ॥ तजो निष्ट सब बाण ॥
राम साच शबद सुखराम के ॥ समता कूं घट आण ॥१॥
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,अहंभाव म्हणजे मी पणा,मोठेपन,
राम अहंकार आणि लालुच(काम तर ही होणकाळाच्या मायेत ठेवणाऱ्या वस्तु आहेत आणि
राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम याच्याने जीवाला अनेक प्रकारचे दुःख पडते)सोडून द्या आणि नष्ट म्हणजे वाईट बोल
राम बोलणे सोडून द्या.आणि साच म्हणजे खरा शब्द म्हणजे सतशब्द आणि समतेल घटात
राम आणा. ॥१॥

राम

राम

राम

दुबध्या कर हम देखिया ॥ जब दुःख हूवा लार ॥

राम

समता कर सुखराम के ॥ देखत सुख अपार ॥२॥

राम

राम मी जेव्हा दुविधा करुन पाहिले तर दुविधे सोबत दुःख येऊन गेले.आणि जेव्हा समता
राम करुन पाहिले तर अपार सुख झाले. ॥२॥

राम

कूड कपट मन काम में ॥ जिण घट भजन न होय ॥

राम

जे करेहे सुखराम के ॥ लोग देखावो जोय ॥३॥

राम

राम जो पर्यंत खोट्यात लागलेला राहतो तोपर्यंत त्याच्या घटाने म्हणजे हंसाने भजन होत
राम नाही.ज्याच्या मनात कपट तसेच खोटी व काम वासना आहे,त्या घटात म्हणजे हंसाने
राम भजन होत नाही.आणि जरी तो भजन ही करत राहत असेल.परंतु त्याचे मन खोटे
राम तसेच कपटाने भरलेले असेल तर हे भजन करणे फक्त दिखावा आहे.कारण की तो
राम भजन म्हणजे स्मरण करुच शकत नाही.बघणारे लोक म्हणतील तो स्मरण भजन
राम करीत आहे. परंतु खरे ते भजन नाही.तो देखावा म्हणवितो.(बिना प्रीति आणि प्रेमाने
राम भजन होत नाही) ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम

ग्यान सीख अडबी करे ॥ सो मूरख भर पेट ॥

राम

वा नर कूं सुखराम के ॥ सपने हूँ मत भेट ॥४॥

राम

राम जो मायावी ज्ञान शिकून सतस्वरूपी संता सोबत अडवी करतो.म्हणजे अडतो,वाद
राम विवाद करतो तो पोट भरुन मुर्ख आहे.म्हणजे त्याच्या सारखा मुर्ख कोणी नाही.कारण
राम की ते ज्या ज्ञानाने अमरसुख,सदाकरीता सुख मिळते.अशा ज्ञानाशी तो अडतो तर
राम याच्यापेक्षा मोठा मुर्ख कोण असेल.अशा मुर्ख मनुष्याला गुरु महाराज सांगतात
राम स्वप्नातही भेटू नका म्हणजे अशा मनुष्यापासून दूरच रहा.याच्याशी चर्चा करू नका.
राम ॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

ग्यान सकळ कूं दीजिये ॥ अड नहि कीजे कोय ॥

राम

मंतर तो सुखराम के ॥ दीजे जागाँ जोय ॥५॥

राम

राम गुरु महाराज पुढे सांगतात,सतस्वरूप ज्ञान तर सर्वांना द्या.जो पर्यंत त्याचे सर्व भ्रम
राम निघून जाणार नाही तोपर्यंत परंतु कोणाशी अडून राहू नका.म्हणजे वाद विवाद करू
राम नका.परंतु मंत्र म्हणजे भेद तर तुम्ही जागा पाहून म्हणजे पात्र व्यक्ती पाहूनच द्या.
राम जसे तो व्यसनाधीन नसावा.तो सतस्वरूपाच्या मंत्राला म्हणजे भेदाला पात्र राहिला
राम पाहिजे. ॥५॥

राम

राम

राम

राम

